

padě jeho úmrtí nárok na důchod sirotčí. Podmínky tohoto nároku jest pak posouditi u četníků podle předpisů zák. č. 153/1923 Sb. A tu přiznává § 55 cit. zák. manželským dětem po gážistech četnických příspěvek na výchovu a sirotčí důchod »pokud spadají pod ustanovení §§ 44 a 46«, t. j. jestliže mimo jiné předpoklady v těchto předpisech stanovené byla splněna i podmínka odst. 2 § 44 »že manželství bylo uzavřeno s předepsaným povolením před posledním vystoupením manželovým z činné služby četnické, a bylo-li uzavřeno po šedesátém roce manželova věku, že trvalo aspoň 4 léta nebo že v něm bylo zrozeno nebo počato dítě«. Že by st-l mohl vykázati splnění posléz uvedené podmínky, t. j. uzavření manželství, z něhož jeho děti byly zrozeny, za trvání činné služby četnické, stížnost netvrdí, přiznávajíc výslovně opak, a proto žal. úřad právem nárok na přídavky na tyto děti odepřel.

Ale ani z ustanovení § 17 zák. č. 394/1922 Šb. nemůže stížnost nic ve svůj prospěch vytěžiti. Ustanovení toto, pojaté do III. dílu zák., slihuje pouze upravit »poměry a požitky veškerých aktivních i pensionovaných zaměstnanců ve státních úřadech, kteří nespádají pod služeb. pragmatiku, jakož i jejich pozůstalých, podle zásad, na nichž jest vybudován tento zákon«. Vyslovil-li zák. č. 394/1922 Sb., jak už shora uvedeno (v §§ 15 a 6 III. a I. 1), v příčině přídavku na děti pro četníky-pensisty zásadu, že nárok předpokládá, aby děti měly podle příslušných předpisů pensijních nárok v případě úmrtí jich otce na sirotčí pensi, musela by i slíbená úprava pro všechny nepragmatikální zaměstnance státní a pensisty vzhledem k výslovnému ustanovení poslední věty 1. odst. § 17 této zásady dbáti.

Č. 11.252.

Samospráva obecní. — Zaměstnanci veřejní: Za člena obecního zastupitelstva nemůže býti zvolen pomocný kancelářský úředník ustanovený u okr. úřadu, obci nadřízeného (§ 5 bod 2 ob. vol. ř. a vl. nař. č. 113/1926 Sb., § 88).

(Nález ze dne 30. dubna 1934 č. 8778.)

Věc: Jaroslav Z. v M. proti okresnímu úřadu v Modré o volitelnost do obecního zastupitelstva.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l, kancelářský oficant, stal se dnem 28. května 1931 podle dekretu zem. úřadu v Bratislavě z 10. června 1931 pomocným kancelářským úředníkem ve veřejnoprávním poměru podle druhé části vl. nař. ze 7. července 1926 č. 113 Sb. (§ 88) a to při okr. úřadě v M. V roce 1931 zvolen byl do obecního zastupitelstva města M. za Čsl. sociálně demokratickou stranu robotnickou se sdružením skupiny čsl. válečných poškozců.

Okr. úřad v Modré, přezkoumávaje jako úřad dohlédací výsledek volby do obecního zastupitelstva v M. ve smyslu § 53 zák. č. 75/1919 Sb. zrušil výměrem z 14. října 1931 na základě bodu 2 § 5 volbu st-le pro nezákonnost a na jeho místo vyhlásil za zvoleného Františka P., válečného invalidu v M.

Proti tomuto výměru čelí stížnost, o níž nss uvážil toto:

Stížnost tvrdí, že, mluví-li § 5 bod 2 zák. č. 75/1919 Sb. o úřednících, myslí tím jen úředníky ve smyslu plat. zák. č. 103/1926 Sb. St-1 nebyl však ustanoven úředníkem podle části první, dílu I. plat. zák. č. 103/1926 Sb., nýbrž jmenován, správněji řečeno, stal se pomocným kancelářským úředníkem ve veřejnoprávním poměru nikoliv podle plat. zák. č. 103/1926 Sb., nýbrž podle vl. nař. č. 113/1926 Sb. Není tedy úředníkem ve smyslu plat. zák., nýbrž patří k zvláštnímu druhu státních zaměstnanců, jejichž služební poměr jest upraven zvláštními předpisy. Podle toho nepopírá stížnost v zásadě, že st-li přísluší charakter orgánu dohlédacího úřadu správního, má však za to, že předpis § 5 bod 2 zák. č. 75/1919 Sb. mluvě o úřednících má na mysli úředníky jmenované podle plat. zák. č. 103/1926 Sb. a tedy úředníky určitého služebního poměru a typu.

Nss neuznal stížnost důvodnou.

Podle § 5 bodu 2 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 Sb., kterýmž se vydává řád volení v obcích republiky Čsl., nemohou býti voleni za členy obecního zastupitelstva a obecních komisí mimo jiné úředníci všech úřadů správních, jimž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací. Zákon mluví zcela všeobecně o »úřednících« aniž by mezi nimi nějak rozlišoval zejména po stránce jejich služebního poměru a kategorisace s hlediska předpisů personálního práva úřednického. Jak patrně ze srovnání 2. bodu cit. § 5 se zněním bodu 1 téhož paragrafu, má zákon v bodu 2 na mysli všechny osoby, jež včleněny do organismu dohlédacího úřadu vykonávají úřední pravomoc jeho jako »úředníci« a konají tedy funkce vyššího druhu než jsou pouhé služby zřízenecké. Že by za »úředníky« ve smyslu § 5 bodu 2 zák. č. 75/1919 Sb. bylo lze považovati jen státní úředníky pragmatikální po rozumu první části, dílu I. plat. zák. č. 103/1926 Sb., to z předpisu toho vyčísti nelze.

Ale pak dlužno k »úředníkům« ve smyslu § 5 bodu 2 zák. č. 75/1919 Sb. čítati, přes opačné tvrzení stížnosti, i pomocné kancelářské úředníky ve veřejnoprávním poměru po rozumu § 210 odst. 3 plat. zák. č. 103/1926 a §§ 88 až 90 vl. nař. č. 113/1926 Sb.

A poněvadž není sporné, že st-1 byl v kritické době pomocným kancelářským úředníkem ve veřejnoprávním poměru u okr. úřadu v Modré, jemuž přísluší nad obcí M. přímá moc dohlédací, byl »úředníkem« ve smyslu § 5 bod 2 vol. řádu a jako takový vyloučen z volitelnosti za člena obecního zastupitelstva a obecních komisí této obce.

Č. 11.253.

O b e c n í v o l b y: Volbu obecního zastupitelstva jest zrušiti, byla-li volba provedena hlasováním, ač bylo navrženo jen tolik kandidátů, kolik členů zastupitelstva má býti zvoleno a lišil-li se výsledek volby od onoho, který by podle § 27 ob. ř. vol. vyplynul z podaných kandidátních listin.

(Nález ze dne 30. dubna 1934 č. 8868.)